29/03/2023

Ο Μητροπολίτης Μαρωνείας για τον δρόμο προς τη θέωση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμά του για την Κυριακή 2 Απριλίου 2023 εξέδωσε ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων με τίτλο "Ο δρόμος προς τη θέωση". "Στην εποχή μας, που η κοσμική νοοτροπία βρίσκεται σε έξαρση, οι άνθρωποι εύχονται και προσπαθούν να δίνουν όσο το δυνατόν λιγότερα και να παίρνουν όσο το δυνατόν περισσότερα" αναφέρει ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος τονίζει ότι το ορθό αίτημα δεν είναι: «τι εξυπηρέτηση μπορώ να περιμένω από τους άλλους», αλλά «τι βοήθεια μπορώ να προσφέρω».

Ο **Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής** καταλήγει πως η μεταμόρφωση

της ζωής μας σύμφωνα με την δική Του, είναι η ανύψωσή της προς τον τελικό της σκοπό, προς την θέωση.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Ὁ Κύριος βαδίζει πρός τό μαρτύριο καί οἱ Μαθητές Του ὀνειρεύονται μεγαλεῖα. Τούς προλέγει τό σταυρικό Του Θάνατο καί ἐκεῖνοι, χωρίς νά πολυκαταλαβαίνουν τήν τραγικότητα τῆς προφητείας, διαποτισμένοι ἀπό τό κοσμικό πνεῦμα τῆς φιλοδοξίας, ποθοῦν τιμητικές διακρίσεις. Ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης σπεύδουν νά προλάβουν τούς ἄλλους στήν ἐξασφάλιση τῶν πρωτείων. Διδάσκαλε, τοῦ λένε, τώρα πού θά καθίσεις σέ θρόνο βασιλικό, δῶσε μας τίς δύο πρῶτες θέσεις στό βασίλειό Σου.

Κάνε μας τή χάρη νά καθίσουμε ὁ ἕνας στά δεξιά σου κι ὁ ἄλλος στά ἀριστερά Σου. Ὁ Κύριος τούς κοιτάζει περίλυπα: «Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε», τούς ἀπαντᾶ μέ πόνο. «Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Ἐγώ σᾶς μιλῶ γιά θυσίες καί σεῖς ποθεῖτε πρωτοκαθεδρίες». Πόσες καί πόσες φορές ὁ Χριστός ἀναγκάζεται νά ἐπαναλάβη τόν ἴδιο λόγο σέ πολλούς μαθητές Του καί σήμερα. Πόσο μικροπρεπεῖς εἶναι συχνά οἱ πόθοι καί τά αἰτήματά μας!

Λαχταρᾶμε τιμές, διακρίσεις, πρωτεῖα, δύναμη, χρῆμα, δόξα, ἐπιβολή στόν κόσμο αὐτό. Καί τό τραγικό εἶναι ὅτι τά ζητᾶμε ἀπό Ἐκεῖνον πού περιφρόνησε αὐτά καί ἀποκάλυψε τή μηδαμινότητά τους. Ὁ ἕνας ζητᾶ ἀπό τόν Χριστό νά τοῦ ἐξασφαλίσει κέρδη πολλά. Ὁ ἄλλος δέν παύει νά ποθεῖ θέσεις καί ἀξιώματα στήν πολιτεία ἤ καί στήν Ἐκκλησία. Ὁ Κύριος τονίζει τήν θυσία καί αὐτός μηχανεύεται τό πᾶν γιά νά ἱκανοποιήσει τήν κενοδοξία του.

Στήν ἐποχή μας, πού ἡ κοσμική νοοτροπία βρίσκεται σέ ἔξαρση, οἱ ἄνθρωποι εὔχονται καί προσπαθοῦν νά δίνουν ὅσο τό δυνατόν λιγότερα καί νά παίρνουν ὅσό τό δυνατόν περισσότερα: στή δουλειά τους, ἐκμεταλλευόμενοι τόν κόπο τῶν ἄλλων στό σπιτικό τους, μέ τήν ἐπιθυμία νά ἐξουσιάζουν σύζυγο, παιδιά, συγγενεῖς.

Τό ὀρθό αἴτημα δέν εἶναι: «τί ἐξυπηρέτηση μπορῶ νά περιμένω ἀπό τούς ἄλλους», ἀλλά «τί βοήθεια μπορῶ νά προσφέρω». Τό μεγαλεῖο πού ζητᾶμε ἀναμένοντας ἔκτακτες εὐκαιρίες, βρίσκεται στά χέρια μας, στήν καθημερινή ἁπλή πραγματικότητα ὅταν εἴμαστε ἕτοιμοι νά διακονοῦμε τούς ἄλλους, χωρίς καμμιά ἀπαίτηση ἀνταποδόσεως, ἀναγνωρίσεως.

Ἄς ἀναλογισθοῦμε πόσο συντελοῦν στήν ἀνύψωση τῆς ζωῆς μας οἱ σεμνοί ἐκεῖνοι ἄνθρωποι πού χωρίς πολλά λόγια καί διαφημίσεις ἐξυπηρετοῦν καί θυσιάζονται γιά τούς ἀλλους. Νά θυμηθοῦμε τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, πού μέ τήν

ταπεινόφρονη ἀγάπη τους ζωογονοῦν τίς ἀνθρώπινες κοινωνίες.

Καί τότε θά νοιώσουμε πιό βαθειά τί ὑπέροχος εἶναι ὁ δρόμος, πού χαράζουν τά λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου: «Ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἐσται ὑμῶν διάκονος».Διότι εἶναι κάτι πού μᾶς κάνει, νά μοιάζουμε οὐσιαστικά μέ τόν Χριστό τόν μεγάλο «διάκονο» τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνον πού δέν ἦλθε νά ὑπηρετηθῆ, ἄλλα νά ὑπηρετήσει καί νά δώσει τή ζωή του λύτρο ἀντί πολλῶν.

Πρόκειται γιά τή μεταμόρφωση τῆς ζωῆς μας σύμφωνα μέ τήν δική Του, γιά τήν ἀνύψωσή της πρός τόν τελικό της σκοπό, πρός τήν θέωση.